

[Poul Møller.]

uden interesse længere, men jeg vil anse det for at være rigtigt, om man gennem denne bestemmelse i forslaget nåede frem til et sådant samarbejde med revisionsdepartermenterne, at man ikke kun én gang om året skal have beretning fra departementerne om deres virksomhed, men at der løbende sendes sager fra revisionsdepartermenterne til statsrevisorerne, og at disse sager så kan offentliggøres, når statsrevisorerne finder anledning til det. Jeg tror, det er nødvendigt, at der finder en sortering sted, ikke mindst af hensyn til visse af de mennesker, der arbejder i statens tjeneste, således at de ikke udsættes for ved den mindste og måske alt taget i betragtning noget uberettigede kritik, at sagerne skal offentliggøres med det samme med navns nævnelse.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på en række interessante betragtninger, som det i høj grad har mit partis interesse at drøfte i det udvalg, der skal nedsættes — bortset fra Albertis interesse for revisionsvæsenet; hans kærlighed til revisorer var vel forholdsvis platonisk. Jeg tror i øvrigt også, det vil være rigtigt at overveje, om ikke der kan finde en adskillelse sted i revisionsdepartermenternes arbejde, således at de kommer til at sortere under bevillingsmyndigheden og kontrolmyndigheden. Det må efter en almindelig konstitutionel betragtning føre lige frem til det synspunkt, det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på, at under den myndighed, der har retten til at bevilge, og den myndighed, der er regnskabsgodkendende, og som skal give decharge for regnskabet, sorterer også direkte den praktiske revision af statsregnskabet og ikke kun den mere eller mindre formelle revision, som de 4 statsrevisorer kan foretage. Derfor vil jeg være meget interesseret i at drøfte det ærede medlems forslag i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne først sige til det ærede medlem hr. Grøndahl, at det er en gammel historie, det ærede medlem berørte i sit indlæg. De beretninger, der kom først fra hovedrevisorerne, senere fra revisionsdepartermenterne, blev gået igennem i statsregnskabsrådet, hvor man afgjorde, hvor stor en del af disse meget

lange beretninger der kunne have offentlig interesse. Det ærede medlem kan ikke vide, at vi her i tinget engang er blevet kritiseret, uden at nogen gjorde modbemærkninger, fordi vi tog for meget med. Hvis vi skal tage det hele med, betyder det en meget betydelig forøgelse af antallet af de tryksager, der kommer på folketingets bord, og jeg synes, vi får tilstrækkeligt i forvejen. Jeg tvivler om, at det ærede medlem kan gå hver eneste tryksag, der kommer, bare tålelig omhyggeligt igennem, men i øvrigt er der slet ikke taget stilling til dette spørgsmål for den kommende tid. Det fremgår af det foreliggende forslag, at der skal forhandles om det, og der står oven i købet, at man skal forhandle med finansministeren. Det er jo nemlig sådan, at den interne revision, der udøves af revisionsdepartermenterne, selvfølgelig også trænger til at blive gået efter, og derfor er det naturligt, at de statsrevisorer, hvis arbejde det må være at optage forhandling med administrationen — og det må jo blive med ministre om eventuelle ændringer her — først klarer deres egne forhold, altså først har deres egne habilitetsforhold i en sådan orden, at de med rimelig grund kan sige, at de er folketingets valgte revisorer, der varetager de opgaver, som folketinget skal have varetaget i forbindelse med statens regnskab. Det er derfor, vi må gå den vej først at klare vore egne forhold, det vil altså sige at sikre sådanne habilitetsbetingelser for at blive statsrevisor, at vi med rette kan gå i forhandling med finansministeren om de videre ændringer.

Samtidig har vi så i det foreliggende forslag taget et spørgsmål med, som jeg synes det haster at få løst, nemlig spørgsmålet om at få så kort en afstand som muligt mellem forelæggelsen af statsregnskabet og afgivelsen af revisionsbetænkningen fra statsrevisorerne. Jeg har begrundet det, da det foreliggende forslag blev fremsat, og jeg havde egentlig tænkt, at man ville anse det for naturligt, at disse to forhold først måtte være i orden, altså en rimelig hurtig behandling af statsregnskabet og rimelige habilitetsbetingelser for dem, folketinget vælger til at revidere på folketingets vegne. Så kan der arbejdes videre med de øvrige spørgsmål, og vi må se i øjnene, at det bliver et langvarigt arbejde, for der er jo ingen